

I

Единъ човѣкъ изкочи внезапно отъ жгѣла на уличката, огледа се за мигъ наоколо и почти тичешкомъ трѣгна изъ булеварда. При жгѣла на напрѣчната улица той спрѣ. Дигна очи. Стара двуетажна кжща, граничеща съ обширна градина, и съ входиове на дветѣ улици. До вратата за горния етажъ имаше табелка: „Д-ръ Вѣра Добрева — приема болни“. Надъ първия етажъ, чийто входъ бѣше на другата улица, стоеше надписъ: „Краусъ и К^о — книженъ складъ“.

Човѣкътъ приближи до първата врата, огледа отново пустия булевардъ, подвоуми се една секунда и решително отвори вратата. После бързо изкачи външната стълба, но на площадката се олюлѣ, облегна се на стената и притвори очи. Единъ мотоциклетъ затрещѣ наблизо. Човѣкътъ трепна, прилепи се до вратата и натисна звънеца. Силно, настойчиво.

Мартенскиятъ день угасваше. Отсреща бороветѣ на градината синѣха на зеленикавото небе. Шумътъ отъ мотоциклета се отдалечи, заглъхна, и отново провинциална тишина потопи крайнината.

Една стара жена отвори.